

۲۰۱۹/۱۰/۲۰

ولی آریا

وای بر خلقی که از خود رفته است

وای بر نوری که نار او فسُرد
وای بر ناری که نور او بُمُرد

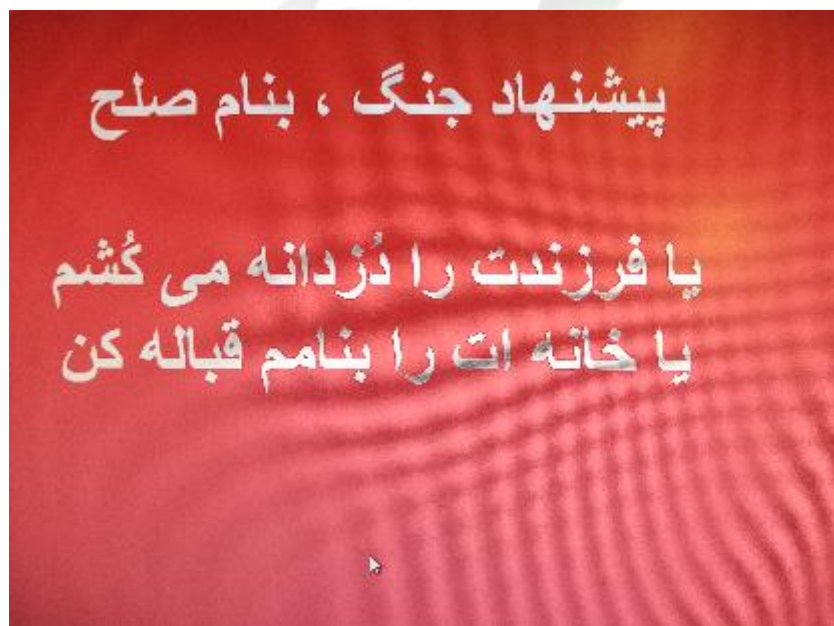
وای بر خلقی که از خود رفته است
وای بر مردی که شمشیرش سپُرد

وای بر آن عاقل بی دست و پای
آنکه جز غم لقمه شیرین نخُرد

وای از این بی حاصلان گور کن
آنکه تخمی تازه در خاکی نُبُرد

وای بر آن مخلوق گوهر باخته
دزد بی آزر، آب او بُبُرد

وای از این افسونگری رنگ رنگ
نقش بد رنگی چسان باید سترد
آب فکرت خاک غیرت را بسر
گر بریزی تو بیابی کیف دُرد

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نیشته ها و مطالب دیگری از این نویسنده معزز را مطالعه کنند، می توانند با "کلیکی" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به "آرشیف" شان رهنمائی شوند!

وای بر خلقی که از خود رفته است

Aria_m_wali_waay_azkhalqe_keazkhod_rafta_ast.pdf